

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Wojciech Jan Katner

w sprawie ze skargi H.Ł. i H.Ł.

o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa P. Spółki z o.o.
przeciwko H.Ł. i H.Ł.

o zapłatę,

zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 31 maja 2007 r., sygn. akt [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 października 2009 r.,

zażalenia skarżących na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i zasądza od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego na rzecz adwokata H.U. kwotę 1800 (tysiąc
osiemset) zł, powiększoną o 22% podatku od towarów i usług,
tytułem zwrotu kosztów nie opłaconej pomocy prawnej
udzielonej z urzędu skarżącym w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 22 grudnia 2008 r. odrzucił skargę H. i H.Ł., w której domagali się oni wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 31 maja 2007 r. W uzasadnieniu wyjaśnił, że wskazane w skardze okoliczności, mające zdaniem skarżących stanowić wymienioną w art. 403 § 2 k.p.c. podstawę wznowienia, nie posiadają cech określonych w tym przepisie.

W zażaleniu skarżący kwestionują zasadność postanowienia Sądu Apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401 – 404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli z jej uzasadnienia wynika, że podniesiona podstawa nie występuje (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1999 r., II UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 133, i z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl.).

Skarżący wnieśli o wznowienie postępowania ze względu na zaistnienie nowych okoliczności ujawnionych przez Komendę Miejską Policji w piśmie K /62 z dnia 23 czerwca 2008 r.

Samo to pismo nie może oczywiście stanowić nowego - w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. - dowodu w sprawie, gdyż nie istniało w chwili wyrokowania przez Sąd Apelacyjny.

Należy podzielić również zapatrywanie Sądu Apelacyjnego, że za taki dowód nie mogą być uznane dokumenty zawarte w aktach spraw o sygnaturach [...], [...], [...], do których pismo to nawiązuje. Jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny, skarżący na dokumenty te powoływali się już w poprzednim postępowaniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.), a o kosztach postępowania rozstrzygnął

zgodnie z § 2 ust. 3, § 19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).